

У ПОТРАЗИ ЗА СМИСЛОМ: СЛОБОДНО МИСЛИМ, ДАКЛЕ ПОСТОЈИМ...

Креирање, усмеравање и контролисање планираних догађаја и криза, и њихово тумачење за јавност током целог периода трајања, обележава наше овоземаљске животе. Наметање стварности на начин како креатори желе да је ми "конзументи гладни информација" видимо, разумемо и извучемо погрешне закључке, одавно је у току, што би се по српски рекло: "преумљавање" непрекидно траје. Улоге Орвеловог "Великог брата" и "Министарства истине" преузели су глобални медији, и њихови локални експоненти по инструкцијама школованих спин доктора. Далековидост оних мислилаца који су још пре неколико деценија 21. век видели као доба тражења сопственог идентита, као период у коме ће највећа болест бити отуђеност уз констатацију да ће потрага за смислом обележити време пред нама, потврђује се најбоље ових дана у пракси на примеру изјава и тумачења догађаја у маленој држави Србији, и њеној млађој сестри Републици Српској.

Поред свих покушаја да пронађем и издвојим најбољи пример апсурда и примене двоструких стандарда, односно најбољи случај који показује неправду, замену теза и лажно представљање догађаја, исто ми и поред најбоље воље не успева, али не зато што немам шта да кандидујем јавности за "највећу лаж месеца" или "најбестијалнији спин године" већ на жалост, зато што је толико велики избор догађаја који конкуришу за ову неславну титулу, да се веома тешко одлучити за један. И поред свег разумевања да је политика умеће могућег, да је у складу са Макијевелијевим начелима често и илузија и обмана, односно да је највише у прагматичној функцији постизања циља без обзира на средства и жртве на терену (циљ оправдава средства), веома тешко се одричем своје слободне мисли, и права на избор свог тумачења истине. Због тога и због преосталих независних и часних посланика јавне речи, покушавам да нађем за читаоце довољно пригодне коментаре којима бих описао бестијалне и срамотне примере чији смо и савременици и сведоци, а који се косе и са логиком и са здравим разумом, вређајући нашу интелигенцију. На жалост кад су Срби у питању, такви и слични догађаји и њихово наметнуто тумачење с циљем утицаја на перцепцију јавности на овом нашем простору, без обзира на апел, суд и вапај мањине, трајно обликују и живот и будућност опстанка већине.

Без било ког редоследа по важности или њиховом значају издвојићу само 9 примера (број узет случајно – не асоцира на број кругова пакла) од мноштва других, који, чини ми се, кад се прочитају овако заједно на једном месту најбоље одсликавају нашу потребу за хитним преиспитивањем себе, односно констатацију, да док још слободно својом главом мислимо, можемо сматрати и да постојимо. Оно чувено Декартово: "Когито ерго сум" односно: "Мислим дакле постојим" представљало је вековима темељ слободне мисли, односно оних вредности на које се Запад и даље позива, а у пракси све супротно ради. Чини ми се да је декаденција која је захватила евроатлантске

вредности данас потпуно у складу са Шпенглеровом "Пропасти Запада" али да ту чињеницу либерална елита не прихвата већ све чини да сачува себе и свој статус, недајући нам при том да "прогледамо" како би ствари довели у ред. У одсудним биткама које предстоје широм западног света, у борбама за умове људи, народи ће бирати националне и суверенистичке лидере ношени њиховом слободном реториком и вером да им њихове победе доносе слободу и сигурност, а са друге стране атлантисти ће наставити са својим пројектима обећавајући нам исту ту слободу и безбедност, све док нас на крају не преваре и уграде нам чип – жиг звери, и тиме, после економског и војног поробљавања, освоје и наше умове, као претпоследњи корак на путу до крајњег циља – узимања наших душа.

Следе слуђујући примери "преумљавања" са нашег терена, као доказ да је све могуће :

- 1.) **Изјава Бакира Изетбеговића** актуелног вође и наследника политике која је изазвала распад државе и крвави рат са десетинама хиљада жртва на свим странама зато што БиХ није желела да остане у Југославији, којом данас прети да ће ако Република Српска буде наставила да тражи изворни дејтонски споразум он вратити Босну и Херцеговину на уставно правно стање из 1991. годину односно период Југославије!ⁱ Да није опасно и тужно, било би смешно. Од међународне заједнице која је наметнула Дејтон, и која "помно бдије" над миром у БиХ ни гласа ни трага ни реакције на ову ратну реторику. Ваљда је то зато што су они припремљени да реагују само на изјаве председника Додика који се снажно бори за интересе Републике Српске а који их је недавно мангупски изазвао на реакцију одговарајући Бакиру да не иде са захтевима толико далеко уназад у прошлост јер ће се открити ако настави тим путем да је пореклом од Срба па неће имати проблема са њим и са српском државом.ⁱⁱ
- 2.) **Изјава председника СДС-а Вукоте Говедарице** да смо ми који смо се борили за народ и Републику Српску током отаџбинско-одбрамбеног рата били сецесионисти и да не види било који разлог за промену Дејтонског споразум,ⁱⁱⁱ је просто невероватна. Донедавно је био апсурд да у име некада државотворне странке која је изнедрила Српску неко сме и да помисли а камоли да изговори тако нешто, ако због ничег другог онда због оних 22.000 погинулих које је лидер СДС-а назвао сецесионистима, међу којима су и његови суграђани^{iv} (уместо да у заједничким органима БиХ где су присутни функционери СДС-а покуша да блокира рад институција Суда и Тужилаштва који нелегално оптужују и хапсе ствароце Српске и бори се тиме за враћање изворних надлежности Дејтона које су одузете Српској, председник странке подржава политику унитарне Босне, обелодањујући јавности истину о себи и странци коју води.)

- 3.) **Предлог Парламенту Србије** о изменама и допунама закона којим би требало да се усвоји да свако негирање геноцида у Сребреници производи кривичну одговорност, и тиме да оног ко се с тим не слаже и то јавно саопштава тера у затвор, нови је пример мазохистичког мучења грађана Србије и пуцањ не у сопствене ноге већ у ноге целих породица, (од ђеда до најмлађег унука) јер ће, ако се овака одлука усвоји, од ње "шантати" неопорављена и наша праунучад. Ако смо навикли на рад страних плаћеника (мада је тешко нормалном грађанину да се на исто навикне) из Фонда за хуманитарно право и сличних организација које подржавају овакав предлог,^v не разумемо рад "патриотске и родољубиве власти" и дела опозиције да могу да дозволе да до оваквог предлога уопште дође. Да ли опет треба да молимо браћу Русе да нас спасавају од наших "партнера" и "саветника" Енглеза, који у континуитету покушавају да нас етикетирају геноцидним - у свакој скупштини, од ове наше па до оне у УН - не би ли нас, по стању на терену, приближили Конгу?!
- 4.) **Зукорлићева нелегална градња у Новом Пазару** је још један пример да је у Србији све могуће, али, истовремено и нова брига за све одговорне грађане који се питају где су стварне границе Србије и шта и колико ми у ствари контролишемо ствари, или ко контролише нас и државу?! Изјава премијера, министра полиције и других надлежних којом признају да се објекат у центру Новог Пазара гради нелегално али да држава и полиција нису у могућности да зауставе нелегалну градњу рушењем објеката је један невероватан случај. Јавно оправдање је ризик од сукоба са "партнером" власти г-дином Зукорлићем, (иначе да се подсетимо грађанином Сребренице^{vi}) и његовим присталицама на терену, чиме премијер једнострано суспендује закон, и, уместо да како тврди, смањује, он у ствари повећава верску нетрепеливост о чему се поводом непринципијелности власти јавно огласила чак и исламска заједница^{vii}. Овим примером показује се с једне стране немоћ државе а с друге стране премоћ силе и политике над равноправношћу грађана, обзиром да безакоње нема веру и нацију^{viii}
- 5.) **Седми месец Савамале** - случај нелегалног рушења објеката у херцеговачкој улици ни после 7 месеци нема свој епилог и поред 4 позива суда и ургенције полицији да коначно достави податке о починиоцима- истој тој полицији која својевремено није реаговала на позиве грађана да је организована група људи са фантомкама и грађевинским машинама срушила цело једно насеље, при том малтретирајући и везивајући оне који су се опирали или сметали. Круг се полако затвара јер је и тужилаштво овим ургенцијама у ствари почело да показује спрегу власти односно да полиција не

сарађује у овом случају као кад су се жалили малтретирани грађани. Званичници на питања јавности само одговарају да нису упознати јер се не баве тим случајем попут министра полиције: који нам поручује да и даље не бринемо и да ће се све једног лепог дана решити^x, или премијера: да то није важно питање и да од тога не треба правити политички случај!^x

6.) **Протест војске Србије** – ситуација у држави и стање у друштву на тужан начин формулисани су протестом војске пред министарством одбране – чином који је постао вековни преседан, да наша војска - стуб и понос српског друштва и традиције, нема друго решење већ да мора да протестује јавно и моли за повећање срамних плата, иначе најнижих у јавном сектору. Уместо да су спрам одговорности уз хирурге плате војника највише, они од њих не могу да подмире ни најосновније потребе, напуштајући због тога у огромном броју службу, о чему је највећи број грађана сазнао из медија захваљујући протесту. ^{xi} Сигуран сам да се већина припадника ВС изашлих на протест осећала срамотно што мора на овај начин да укаже јавности на стање, исто као и већина грађана који на бази личног примера искрено саосећају и разумеју али им је и нелагодно због коначног губитка последње илузије о моћи војске, обзиром на поверење које у њу имају. Чуда су могућа, па после војске остаје да видимо још последњи стуб вере и одбране, нашу Цркву, мада се искрено надам да наша свештена лица у мантијама нећемо видети како организовано штрајкују, нека ми Бог опрости на коментару.

7.) **Срамна објашњења српских власти у вези догађаја у Црној Гори** везана за наводну организацију атентата и терористичких активности у којима су учествовали грађани Србије су била таква као да је Црна Гора неко далеко Вануату острво у Тихом океану, а не да је у питању гранична стара српска држава у којој живи трећина грађана који се изјашњавају као Срби, а који се при томе од тамошње власти дискриминишу на сваки могући начин. Индиферентан однос, срамежљиви и често слугањиви коментари на догађаје у Црној Гори произвели су неподељен утисак да је власт дефинитивно не само оставила свој народ у Црној Гори, већ и да тиме помаже Милу Ђукановићу у евроатлантским намерама. Ко не верује, нека послуша провладин Информер и Пинк из Србије, шта причају јавно у Црној Гори. Да ли ћутање о овако важним темама за српски корпус упућује на заједнички договор и сазнања и сарадњу власти Србије и Црне Горе у овом "случају"^{xii}, чије последице од дана избора кад се догађај наводно десио па све до "проналажења" организатора завере и налогодавца могу донети велику штету српском народу у обе државе, али и њиховом највећем савезнику.

8.) **Нереакција српских власти на дешавања и поруке нове хрватске владе** у којој повампирена усташка власт коалиције странка којима је заједничко да мрзе Србе - доводи на чело министарства одбране заповедника гардијске бригаде доказане као учесника у злочинима у акцијама "Бљесак" и "Олуја" - који опет поставља за свог саветника хашког оптуженика Готовину?! "Новоусташе" тако постају део нове хрватске владе чији премијер јавно саветује председника Украјине како да "реинтегрише сепаратисте" из Доњеца и Луганска обзиром на искуство његове државе са Србима у Хрватској, чији је резултат мери у бројкама: минус 250.000. Наша власт од свега што је имала да каже, рекла је: Нећемо да се мешамо и коментаришемо, схватили смо поруку?!^{xiii} Боље да сте ћутали да не убијате поново српске жртве и не вређате изгнане.

9.) **Спровођење свих захтева и налога европске уније** на суманутом пут за Европу, из које, сведоци смо, многи планирају да беже, а прва међу њима је отишла Велика Британија чији нас држављанин г-дин Давенпорт и даље учи како да се интегришемо у исту ту Европу. На том путу није сам, даје нам своје услуге уз помоћ неколико својих колега из пријатељске нам Британије попут саветника наше владе г-дина Блера, па његовог саветника Алистера Кембела - архитекте рата 1999. године против Срба који јавно потврђује да су он и Блер били у праву кад је агресија над СРЈ била у питању^{xiv}. Кажу мудрији да не може нико да збуни народ као што могу "националисти" на власти, па тако и избором својих саветника. Има ту свега, и психологије малих и великих, и односа жртве са убицом, и несналажења у борби са колонијалним менталитетом, али и примљених обавеза. Зато се поставља питање, коме се ових дана обраћа председник Николић (кад смо толико дали током евроатлантских интеграција а нисмо од њих ништа добили) када каже да не можемо у ЕУ ако је услов признање Косова?^{xv} Да ли се обраћа међународној заједници за коју српска власт (којој и Николић припада) тврди да нам не траже формално признање?! Или се обраћа остављеним Србима на КиМ због јавно предатих надлежности срамним Бриселским споразумом? Или се са овим "тврђим националним ставом" припрема за кампању и обраћа још непреумљеним грађанима уже Србије очекујући од њих подршку за други мандат?

Анализирајући побројане примере покушавам да останем рационалан и избегнем сталну замку поделе на Ми и Они, али не могу, јер морам да констатујем да су управо Они који нам намећу одговорност да стварамо поделе на Ми и Они највећи креатори таквих подела, како у Србији, тако и широм земљиног шара.

Они који нам моралишу покушавајући да жртву прогласе агресором и припишу нам геноцидне намере истребили су пола континента и држава у свом колонијалном походу чинећи то на најбруталнији могући начин да би садашња дефиниција геноцида могла да иде на ревизију. Укључујући ту и њихове "тековине" 20-тог и 21-овог века, примену атомске бомбе, и беспилотних летелица-дронових убица.

Они који нам држе слово о демократији долазе из најксенофобнијих народа који су последњи укинули ропство (иако у главама и даље нису) а данас демократију и хуманост показују зидовима које граде, оградама које подижу, и чуварима који бране да им избеглице, или комшије, или радна снага из суседних држава не приђе сувише близу. Да мањина не постане већина.

Они, од којих више није немогуће очекивати и да струја потекне кроз постављене жице и зидове и да гумени меци постану челични, какви су на улицама америчких градова увелико у примени над сопственим грађанима другачије боје и вере. О њиховим разорним (видљивим и невидљивим) методама које ће тек следити да се смањи талас избеглица, "туђих" и другачијих, али и домаћих слободномислећих грађана, остаје да се нагађа. Данас, усред оштрих вербалних сукоба Брисела и Истанбула, испада да је тадашњи за јавност згражавајући робно-меркантилни договор о трговини ЕУ и Турске о избеглицама, по принципу: "колико пара по човеку да га задржиш код себе" био моралан, у поређењу са методама на терену.

Примера и објашњења је више него довољно, што би се рекло: "за паметне и комарац је музика". Разочарења је све више а о изгубљеним надама и за многе сужње о недостижној земљској правди не вреди ни трошити речи, стога је и за лаика разумљиво данашње стање масе. Апатија, повученост, отуђеност и тиме мирене нас Срба са погубним стањем на терену је толико очигледно да нема потребе тражити за то разлоге у дејствима ХАРП система или аеросолног утицаја из ваздуха по нашим главама и умовима (иако та тема завређује посебан експертски чланак).

У последње време, захваљујући победама суверенистичких над либералним политикама широм западног света, и најавама наставка и ширења таквог процеса током 2017.године, (уз све јачи утицај сила са Истока) код Србаља са обе стране Дрине почињу полако али сигурно да у главама звоне заборављена звона "небеске литургије" владике Николаја. Срамна досадашња тишина интелектуалца и елита на српском простору (част изузецима попут појединих родољубивих удружења и појединаца), почела је баш из ината да својим муком производи звук неке нове националне музике уносећи бригу страним налогодавцима. Схватили су да су закаснили са читањем о Србима и о Милошу који је знао на време да попусти кад народ заћути, да се Срби не досете. Зато их сада хвата све више нервоза јер њихови извођачи радова не терену који су преузели обавезе и поред све воље и страха не могу више спречити процесе. Један од њих је и стварање нове истинске елите младих која долази из народа

а не из обавештајних кухиња, и која ће нас уз помоћ неукаљаних и мудрих старијих појединаца све пробудити својим гласом за одбрану истине, слободе, и права на избор живота достојног човека.

Сигуран сам, док је вере, части, и љубави према Богу, отаџбини и ближњем свом, биће и нашег слободоумног народа који у временима пред нама жели и хоће да одбрани слободу и буде свој на своме и живи у српској држави. У земљи у којој ће његова деца, унуци и поколења одрастати, у миру и добросуседству, у држави која ће бити безбедносно неприкосновена, економски моћна, здрава, и најважније: независна, слободна и правно уређена, са срећним народом у њој, са решеним националним, економским, и свим другим стратешким питањима српског рода. Први корак на том путу је наша чврста православна вера, наша слобода мисли и право избора како ми желимо да тумачимо догађаје, њихове креаторе и извршиоце на терену. То право нам нико не може одузети, а оно ће нам, ма колико то данас чудно делује, помоћи да одбранимо отаџбину.

На нашем путу и у нашој вери током борбе за бољу будућност лако ћемо сачувати наше слободне умове и пронаћи и вредности и смисао ако се окренемо уназад и видимо шта су нам, како, и за колику цену наши преци изградили и очували, стварајући наш колективни идентитет и дух, који је и даље ту са нама. Наше је само да га пригрилимо још јаче, да се саберемо и да храбро, часно и достојанствено у вери дочекамо спремни и одлучни то ново радосно пролећно јутро које нама Србима и многим народима старог континента доноси излазак сунца на Истоку, топећи пред собом остатке последње либералне зиме у Европи.

Јован Н. Шиповац

Одреднице:

ⁱ <http://www.blic.rs/vesti/republika-srpska/ratna-retorika-izetbegovic-ako-dodik-trazi-izvorni-dejton-onda-cemo-mi-traziti/95mw3h0>

ⁱⁱ <http://www.intermagazin.rs/dodik-zestoko-uzvratio-izetbegovicu-i-pogodio-gde-najvise-boli-alijinog-sina/>

ⁱⁱⁱ <http://www.rtvbn.com/3841938/srpska-stabilna-uz-dejtonski-sporazum>

^{iv} <http://castotadzbine.rs/66.html>

^v <http://www.hlc-rdc.org/?p=32958>

vi http://rtv.rs/sr_ci/region/zukorlic-od-danas-gradjanin-srebrenice_338056.html

vii <http://www.rijaset.rs/index.php/obavestenja/248-saopstenje-za-javnost-rijaseta-izs-povodom-neprincipijelnosti-vlasti-na-temu-izgradnje-islamskih-verskih-objekata>

viii <http://www.nspm.rs/hronika/sasa-jankovic-izjavom-da-se-nece-rusiti-nelegalni-objekat-u-novom-pazaru-premijer-zloupotrebljava-svoju-funkciju-i-urusava-vladavinu-prava.html>

ix <http://www.politika.rs/scc/clanak/365675/Stefanovic-Siguran-sam-da-cemo-dobiti-odgovor-na-sva-pitanja-o-Savamali>

x <http://www.slobodnaevropa.org/a/sta-posle-izvestaja-sase-jankovica/27726136.html>

xi <http://www.kurir.rs/vesti/drustvo/danas-protest-vojske-general-vojnici-vas-napustaju-zbog-gladi-clanak-2561255>

xii <http://rs.n1info.com/a202061/Vesti/Vesti/Srdjan-Skoro-o-hapsenjima-u-Crnoj-Gori.html>

xiii <http://informer.rs/vesti/politika/103460/VUCIC-Razumeli-smo-poruku-koju-Hrvatska-poslala-postavljenjem-Gotovine>

xiv <http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:315932-Kembel-Sprecio-sam-srpsku-pobedu>

xv <http://www.rts.rs/page/stories/ci/story/1/politika/2541144/nikolic-zelimo-u-eu-bez-priznanja-kosova.html>